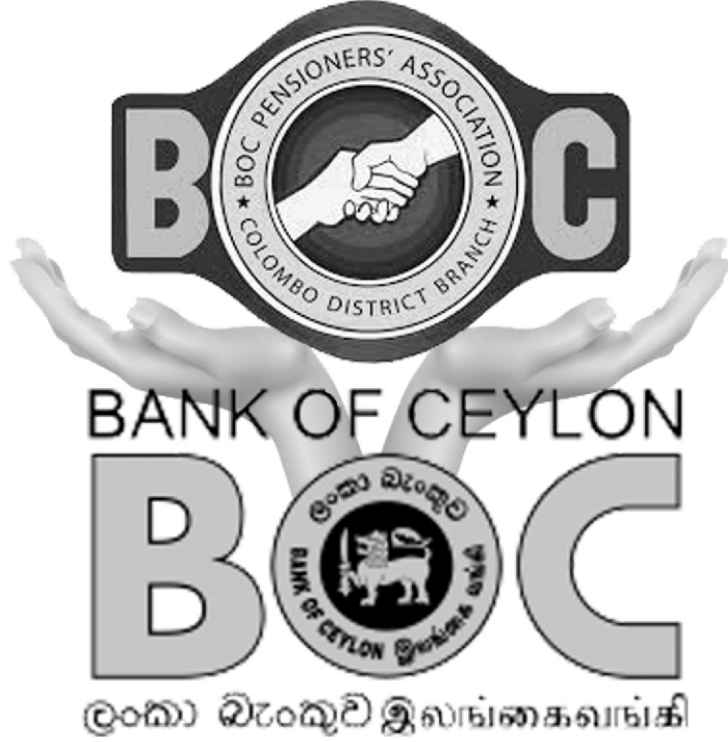

எனது இலங்கை வங்கி
(BOC) வாழ்வு

வன்னிச்சமருடன் (முள்ளிவாய்க்காலுடன்)
முடிவுற்றமை பற்றிய ஒரு சிறிய வரலாற்றுப்பதிவு

01.04.2022

நடராஜா சிவரட்ணம்
ஓய்வுநிலை Agm

N.SIVARATNAM

(B.A(S.L), A.I.B, FI.B. (S.L) P.G. D.ip - in Pub

Retired Asst. General Manager, BOC

Northern Province

வன்னிச் சமர்க்காலமும் எனது வங்கி வாழ்வின் இறுதிக்காலமும்

எனது வங்கி வாழ்வு இலங்கை வங்கியில் 1970ம் ஆண்டு மே மாதம் 16ம் திகதி G.C.E(O.L)தராதரத்துடன் காசாளராக இணைந்து 2010ம் ஆண்டு 24ம் திகதி மாசி மாதம் இலங்கை வங்கியின் வடமாகாண உதவிப் பொதுமுகாமையாளராக (The Asst.General Manager.BOC.Northern Province) முழுமை பெற்றது.எனது பிறந்த தினம் 25.02.1950 என்பதால் 24.02.2010ல் அறுபது (60) வயது நிரம்பியதுடன் எனது சேவை ஓய்வநிலைக்கு வந்தது. இது 40 வருட சேவைகள் ஆகும்.

இந்த 40 ஆண்டுகளில் நான் பல தோல்விகளையும் அவமானங்களையும் தாண்டியே இறுதிக்கட்டத்திற்கு வந்தேன். இக்கால கட்டங்களிலேயே ஒரு வெளிவாரிப் பட்டதாரியாகவும் வங்கியியல் பட்டதாரியாகவும் என்னை உருவாக்கிக் கொண்டதுடன் பின்வரும் பட்டங்களையும் கௌரவப்படுத்தையும் பெற்றுள்ளேன். இதற்கு எனது தியாகத்துடன் கூடிய வங்கிச் சேவை மட்டுமன்றி அதற்கப்பாலும் சென்று பல பட்டங்கள் பெற்று வங்கித்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகளும் உள்ளடங்கும்.(எனது செலவில் போர்க்காலத்தில் வங்கியியல் கற்கை நெறிகளை ஆர்வமுள்ள வங்கியாளர்களுக்கு இலவசமாக நடாத்தியமை உட்பட Chartered Institute Of Bankers London இன் ஒரு Regional Office ஐ 2002ம் ஆண்டு யாழ் வட்டுக்கோட்டை கல்லூரியினதும் வங்கியாளர் சங்கத்துடனும் இணைந்து யாழ் நகரில் ஆரம்பித்து வைத்தமையும் அடங்கும்.)

எனது வங்கி வாழ்வில் என்னை இகழ்ந்தவர்களையும் ஏழனப்படுத்தியவர்களையும் கடந்து அவர்களின் பதவியை விட உயர்ந்த நிலைக்கு என்னை உருவாக்கிக் கொண்டதும் எனது 28ஆவது வயதில் 18 வயதுக்குமரியாக இருந்தவரும் மாணவப் பருவமுடையவருமான (திரு.திருமதி மகாலிங்கம் (சிவலிங்கம்) அருந்ததி என்பவர்களது முத்த புதல்வி) நளினி என்ற (வசந்தி என செல்லமாக அறியப்பட்டனர்) மணம் புரிந்து 03 பிள்ளைகளின் பெற்றோர் ஆனோம். இது பிறிதொரு கதை.எனது மனைவி எப்பொழுதும் பின்புலத்திலிருந்து எனது உயர்ச்சிக்கு உதவிக் கொண்டேயிருந்தார். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் எனது மதிப்பிற்குரிய ஞானசாரியர் ஒழுங்கை கரவெட்டியில் வாழ்ந்து வந்தவரும் எனது அதிபராக “யா/தொண்டமானாறு வீரகத்தி மகா வித்தியாலத்தில்” நான் O/L படிக்கும் போது அதிபராக இருந்தவருமாகிய அமரர் திரு.தம்பிப்பிள்ளை அவர்களே! அவர் தனது முதல்நாள் பாடத்திலேயே 'Failers are the pillars of success'அதாவது தோல்விகளே வெற்றிகளின் தூண்கள் என்ற ஆங்கில பழமொழியை எனக்கு கற்பித்து தந்தமையே முதற்படி... எனது Careerல் அதாவது இலங்கை வங்கிப் பயணத்தில் பின்வரும் திகதிகளில், வடமாகாண இலங்கை வங்கியின் உதவிப் பொதுமுகாமையாளராக 24.02.2010 வரை சில குறிப்பிடப்படவேண்டிய சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன.இவற்றுள் வன்னிச்சமரின் முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் முடிவடைந்த யுத்த காலப் பகுதியில் கீழே தரப்படும் தகவல்களிலிருந்து வாசகர்களை மனங்கொள்ள வைப்பதே எனது நோக்கம்.

வடமாகாண உதவிப் பொதுமுகாமையாளர் காரியாலயத்தில் நான் பணியாற்றிய சேவைக்காலத்தை இரண்டாக வகுக்கலாம்.

1. Operations Manager :- 16.11.2006 தொடக்கம் 30.10.2008 வரை
2. **A.G.M** 31.10.2008 தொடக்கம் 24.02.2010 வரை இவை கடுமையான போர்க்காலம்

இப் பதவிகளில் யார் இருந்தாலும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய பல பிரச்சினைகள் அக்கால கட்டத்தில் நிலவியது. இதை எப்படி எனது தனித்துவமான ஆளுமையால் கையாண்டேன் என்பதையே கீழே குறிப்பிட இத்தால் விளைகின்றேன்.

Operations Manager ஆக இருந்த காலத்தில் எனது பங்களிப்புகள்.

1. Bankers' Association Secretary
2. N.P.BOC.Employees'.விளையாட்டுக் கழகம்
3. ஊக்கி காலாண்டு சஞ்சிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர்
4. Leading to Paley Army Camp for Monthly Meetings of GOVT DEPT called by the Army General
5. Manager's Forum - This was formed in 2007 in which i was elected president and that is still continued

Bankers' Association

சகல வங்கிகளையும் (Bankers' Association) இணைத்து அதன் அதிகாரிகள் குழாம் ஒன்றை உருவாக்கி "Present Bankers' Association" எனும் ஒரு அமைப்பின் மூலம் பல கருமங்களை சமாளித்து வெற்றி காணக்கூடியதாக அமைந்தது. இதில் நான் பல காலம் செயலாளராகவும் பின்னர் இணைத்தலைவராகவும் சேவை செய்தேன்.

இதன் செயற்குழுவை இயக்க வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருந்தது. இச்சங்கத்தின் கீழ் பின்வரும் காரியங்களை ஆற்றுவோம்.

1. அரசு அதிபருடன் சந்திப்புகள்
2. பலாலி இராணுவ முகாமுக்கு மாதாந்தம் சென்று Army General உடன் பேச்சு

இவர்களது சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு பல பிரச்சினைகளை தீர்ப்போம். அப்போது Major General ஆக இருந்தவர் திரு G.Chandra sri (இவர் பின் நாட்களில் வடமாகாண ஆளுனராக நியமிக்கப்பட்டார்.)

குறிப்பு :- இவருடனான தொடர்புகளுக்கும் எமக்கிடையேயான ஒத்துப்போகாத தன்மையையும் பற்றி இதன் கீழ் விரிவாக காணலாம்.

இவரால் கூட்டப்படும் மாதாந்த கூட்டங்களுக்கு சகல திணைக்களத்தினதும் தலைவர்களை/ பொறுப்பதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பு செயலாளர் என்ற ரீதியில் என்னிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே ஒரு இணைப்பாளராக (CO-ordinator) இருந்து சகலரையும் அவரவர் வாகனங்களில் அழைத்துச் செல்வது எனது தலையாய கடமை எனது General Chandrasiri யினால் பணிக்கப்பட்டிருந்தேன்.

இம் முறையில் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்ட போதும் பல முரண்பாடுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. இக் காலப்பகுதியில் Govt Agent ஆக பதவி வகித்தவர் திரு.K.Ganesh அவர்கள். இவருடனான எனது உறவில் நாங்கள் பல திணைக்களப் பிரச்சினைகளை (எரிபொருள், போக்குவரத்து, பொருளாதார) சமாளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

மேஜர் ஜெனரல் சந்திரசிற் என்னை MR.VALVETTITHURAI என்றே அழைப்பார்.

- * Jaffna District BOC Employees Association (யாழ் மாவட்ட இலங்கை வங்கி சமகால ஊழியர் நலன்புரி சங்கம்) என்பதை எனது எண்ணக்கருவினால் உருவாக்கினேன்.
- * எனது ஓய்வின் பின் இது ஒரு தேக்க நிலையை அடைந்த போதும் எனது ஊக்குவிப்பினால் அது இன்னும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் ஊக்கி சஞ்சிகை வெளியீடு முற்றிலுமாக நின்று விட்டது.

இவ்வமைப்பினூடாக பின்வரும் நிகழ்வுகளை நடாத்தக்கூடியதாக இருந்தது.

1. ஊக்கி எனும் காலாண்டுச் சஞ்சிகை வெளியீடு
2. வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டிகள்
3. இம் மாவட்டத்தில் பல்வேறு கிளைகளிலிருந்து ஓய்வு பெறும் ஊழியர்களை குறித்த கால இடைவெளிக்கு ஒரு தடவை எம்முடன் ஒன்று கூட வைத்து அவர்களுக்கு பொதுவான பிரியாவிடை நிகழ்வுகளை அவர்களது பெயர், சேவைக்காலம் பொறிக்கப்பட்ட பெரிய குத்துவிளக்கு என்பன வழங்கி மாலைகள் அணிவித்து கௌரவப்படுத்துவதுடன் கலைநிகழ்ச்சிகளையும் (பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளும் கலந்து கொண்டு) விருந்துபசாரங்களையும் நடாத்தி வந்தோம்.

எனது ஓய்வின் பின் இவை....???

2. வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டி

இது எமது சங்கத்தின் ஈடுபாடுகளில் ஒன்றாகும்.நாம் பிரத்தியோகமாக ஒரு சில போட்டிகளை மாவட்ட மட்டத்தில் கிளைகளுக்கிடையே நடாத்தினாலும் வடமாகாண உதவிப்பொதுமுகாமையாளர் காரியாலத்தில் மாகாண மட்டத்திலும் BOCயின் தேசிய மட்டத்திலும் நடைபெறும் போட்டிகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு பங்களிப்பு நல்கியிருந்தோம்.

போர்க்கால சூழ்நிலைகளில் BOC வடமாகாணமும் தலைமையகமும்

1. தென்னிலங்கையில் நடைபெறும் சகல நடவடிக்கைகளும் இங்கும் BOC (N.P) நடக்க வேண்டுமென முகாமைத்துவம் எதிர்பார்த்தது.
2. மாதாந்த Review meeting, Head office,ல் நடைபெறும் போது பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் (போக்குவரத்து Pass நடைமுறை- விமான/கப்பல் பயணம்) என்பன அத்துடன் Stationaries, Furniture மற்றும் Gift items என்பன இங்கு வராது. இவற்றை பல இடர்களுக்கு மத்தியிலும் இங்கு கொண்டு வருவதற்கு வழிகாட்டியாக,MR.B.A அருமைநாயகம் (Former AGM) மற்றும் வவுனியா Branch Casual Staff சதாசிவத்தையும் மறக்க முடியாது.) எமது Province தான் NO FRAUDS என ஒவ்வொரு மாதமும் பெயர் வகுத்தது.
3. Circular இன் படி நடக்கமுடியாத காலம் ஆனால் D.G.Mஇன் (MR.Weerasena) நெருக்குதல்களுக்கு குறைவில்லை.

தென் இலங்கையில் நடக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் வடக்கிலும் நடைபெற வேண்டுமென எமது BOC-தலைமையகம் எதிர்பார்த்தது.

பெற்றோல் இல்லை, மண்ணெண்ணெய் இல்லை, சவர்க்காரம் இல்லை. அத்தியாவசிய பொருட்கள் எதுவுமில்லை. அரசாங்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்டிருந்தன.

இக்கால கட்டத்தில் பெற்றோலுக்குப் பதிலாக மண்ணெண்ணெயே உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. நாம் சூப்பி எனும் பெயர் வைத்த தையல் மெசினுக்கு விடப்படும் oil can ல் 150/= ரூபாவுக்கு petrol வாங்கி அதை motor bike start பண்ணுவதற்கு மட்டும் பயன்படுத்தினோம்.

எமது ஊழியர்கள் தராதரம் பாராது manager தொடக்கம் Minor staff வரை push bike (துவிச்சக்கரவண்டியையே பயன்படுத்தினோம். வடமராட்சியிலுள்ள ஊழியர்கள் சாவகச்சேரி, சுன்னாகம், யாழ்ப்பாணம் வரை தினமும் சயிக்கினிலேயே பயணம் செய்தோம்.திரு.C நடராஜலிங்கம் (manager) பருத்தித்துறை-சாவகச்சேரிப் பயணத்தை திரு.K.Balasubramaniam(operation manager) பருத்தித்துறை தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம் வரை நான் (சிவரட்ணம்) வல்வெட்டித்துறை தொடக்கம் சுன்னாகம் வரை என கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

இது போன்று எனக்கு தெரியாத குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியாத பல ஊழியர்கள் சயிக்கினையே பயன்படுத்தினர். இது சகலரும் சொல்லும் ஒரு பழைய கதையாக இருந்தாலும், இதுவே நிஜம். அதிலும் வடமராட்சியிலிருந்து ஏனைய பகுதிகளுக்கு (யாழ்ப்பாணம் - வலிகாமம்) செல்பவர்களுக்கு இருந்துதான் "ஒரு மரணப்பொறி" வல்லை வெளியை தாண்டும் போது (ஏறக்குறைய 1 1/2 K.M) ஹெலி,plan,முதலியவற்றின் தாக்குதல்களுக்கு பலிக்கடாவாகும் சந்தர்ப்பம் எப்போதுமே நிலவி வந்தது.

இத்தனை இடர்களையும் தாண்டி பணிபுரிந்தவர்கள் தான் எமது ஊழியர்கள். இதே போல வன்னி வலயம் பற்றி நான் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். அங்குள்ள கிளைகளுக்கு எமது ஊழியர்கள் கிளாலி எனும்(ஏரிக்கடல்) ஊடாகவே பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இதன் அமைவிடம் ஆனையிறவு முகாமை அண்டியது. பரந்த வெளி சிறிய படகு எந்த நேரமும் எத்திசையிலிருந்தும் உயிரைப் போக்கக் கூடிய ஆபத்து நிறைந்த பயணம்.

இத்தனையும் தாண்டியே எமது ஊழியர்கள் அங்கு சென்று கடமையாற்றி வந்தனர்.எந்தக் கிளையும் எந்த காரணம் கொண்டும் எந்த வேலை நாளிலும் மூடப்பட்டது கிடையாது.

இவ்வாறு பல பல தியாகங்களை நான் கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் எமது தலைமையகம் எமக்கு targets தந்து அதையடையும் படி சுற்றுநிருபங்கள் அனுப்பிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

promotion of businessக்காக எந்த ஒரு நன்கொடையோ/பரிசுகளோ எமக்கு கிடையாது. இருந்தும் எமது கிளைகள் தென் இலங்கைக் கிளைகளுக்கு சளைக்காமல் சேமிப்பு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்ததே சரித்திரம் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டியது முல்லைத்தீவு Branch அங்கு முகாமையாளராக திரு.k.ledchumana sarna இருந்தார்.ஈழம் வங்கிகள் செயற்பட்டு வந்தன.இருந்த போதும் அகில இலங்கையில் 1ம் இடத்தை பெற்றுத் தந்தார். இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்கதும் சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியதுமான சாதனையே. (SCRACH-CHRTIFICATE-SAVING SCHEME)

முள்ளிவாய்க்காலிருந்து மக்கள் இடப்பெயர்வு

இப்பெருந்துயர் உலகில் எங்கும் நடக்கக்கூடாது. நான் ஒரு BOCயின் A.G.M(N.P)யாக இருந்தமையாலும் தமிழன் என்ற வகையிலும் விசேடமாக வல்வை மண்ணின் ஒரு குடிமகன் என்ற வகையிலும் பல காரியங்களை துணிந்து செயற்படுத்த கடமைப்பட்டிருந்தேன்.

முள்ளிவாய்க்காலிருந்து அனாதைகளாக வந்த ஏராளமான தமிழ் உறவுகளை மந்தைகள் போல எண்ணி சிங்களச் சிப்பாய்கள் வழி நடத்தினார்கள். லொறிகளில் ஏற்றி வவுனியாவுக்கு அனுப்பினார்கள். இரவு வேளையில் பல நூற்றுக்கணக்கான லொறிகளிலும் ரக்டர்களிலும் ஏதிலிகளாக கொணர்ந்து வந்து குவிக்கப்பட்ட எம்மவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் எதுவும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. பெண்கள், குமரங்கள், வயோதிபர்கள் குழந்தைகள் இயற்கை உபாதிகளினால் அவதியுற்றனர். ஆனால் ஓரிரு நாட்களில் 04 (நான்கு) பெரிய முகாம்களை வனப்பகுதியில் இராணுவத்தினர் உருவாக்கினர். அவையாவன:

1. கதிர்காமர் முகாம்
2. அருணாசலம் முகாம்
3. இராமநாதன் முகாம்
4. ஆனந்தகுமாரசாமி முகாம்

வெட்டவெளியில் அடிப்படை வசதிகள் அற்ற முறையில் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இதற்கு எமது (BOC) ஊழியர்களும் விதி விலக்கல்ல. இவர்களை சென்று பார்க்க வேண்டிய தலையாய கடப்பாடு எனக்கிருந்தது. எனவே ஒவ்வொரு முகாம்களாக சென்று தரவுகளை சேகரித்து வந்து தினமும் அவர்களுக்கு (குடும்பத்தினர்க்கு) தேவையான தண்ணீர், சாப்பாடு என்பவற்றை நான் நேரடியாகச் சென்று விநியோகித்ததுடன் அவர்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறிவருவதும் எனது வழமையான தொழிற்பாடாக இருந்து வந்தது.

இதற்கெல்லாம் உற்ற துணையாக இருந்தவர் எமது (Driver) சாரதியான சிவராஜா என்பதையும் இங்கு சிறப்பாக பதிவிட விரும்புகின்றேன்.

அவர்களுக்கு தேவையான உடுதுணிகள், சவர்க்காரம் போன்ற நாளாந்த தேவைகளுக்குரிய பொருட்களையும் நல்கி வந்தேன். இது பெருமைக்குரிய விடயமல்ல. ஆனால் எனது கடமைகளாகவே நான் கருதினேன். இவையாவும் சிங்களச் சிப்பாய்களின் கெடுபிடிகளுக்கிடையிலேயே நடந்து வந்தன.

நான் கண்ட காட்சிகள் சில

கொற்றாவத்தையைச் சேர்ந்த "மலர்பதி" பொலிகண்டி வல்வெட்டித்துறை எனும் முகவரியைக் கொண்ட திரு. T.கெங்காபதி எமது security officer தனது பதின்ம வயது பிள்ளைகளுடன் தனது குடும்பத்துடன் ஒரு சிறிய கூடாரத்தினுள் வேறும் சிலருடன் தங்க வைத்திருப்பதைக் கண்டேன். அவர் ஒரு can(5 லீட்டர்) உடன் மிக நின்ற (QUEUE) வரிசையில் தனது குடும்பத்தினர்களுக்கு வழங்கப்படும் (QUOTA) அதாவது அனுமதிக்கப்பட்ட அளவு தண்ணீருக்காக (விடியற்காலை) 4.00 மணியிலிருந்து நின்று கொண்டிருந்தார். இந்த தண்ணீர்தான் அவர்கள் காலைக்கடன்களை முடிப்பதற்கும் உணவு சமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என அறிந்தேன்.

அவர் வரிசையிலிருந்து விலகினால் மீண்டும் கடைசியில் போய் சேர வேண்டும். இதற்கு இன்னும் 2 மணி நேரம் ஆகும். எனவே நான் 5.0 Leter தண்ணீர் போத்தல்கள் பலதை எனது செலவில் கொள்வனவு செய்து அவருக்கு மட்டுமன்றி ஏனைய குடும்பத்தினருக்கும் supply செய்து வந்தேன்.

ஓர் குமர்ப்பெண்ணின் அவலம்

நான் இறக்கும் வரை மறக்க முடியாத ஒரு காட்சி திரு.கெங்காபதி அவருக்காகவும் ஏனைய BOC உறவுகளுக்காகவும் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்து விட்டு திரும்பும் வழியில் ஒரு குமர்ப்பெண் தனது காலைக்கடனை முடிப்பதற்காக முகாமின் ஓரத்தினுள்ள தேக்கமரத் தோப்பில் இயற்கை உபாதைக் கழிவை கழித்து விட்டு தண்ணீர் இல்லாமையால் தேக்க மரத்து சருகுகள் எடுத்து (இப்பொழுது பாவிக்கும் Bathroom Serviet போல) பாவித்து தனது உடலை ஓரளவுக்கு சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

எனது பிள்ளை இதைச் செய்வது போல நான் உணர்ந்தேன். இது எமது ஈழத்தமிழரின் தலைவிதி என்பதையும் நினைத்துக் கொண்டு எனது பணிகளை தொடர்ந்தேன். (இப்பொழுது அந்தக் குமரி வெளிநாட்டில் Best Bathroom(Washroom)ல் தனது காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.)

BOCயில் வைப்புச் செய்த எமது வாடிக்கையாளர்களின் அவலமும் (எனது) முகாமைத்துவத்திற்கெதிரான தந்துணிவான முடிவுகளும்

நானும் இக் காலப்பகுதியில் வன்னி officeலேயே முகாமிட்டிருந்தேன். காலையில் 6:00, 7:00 மணிக்கே எமது வாடிக்கையாளர்கள் மாவட்ட காரியாலத்திற்கு வந்து விடுவார்கள். ஏறக்குறைய பிச்சைக்காரர் போலவே காட்சியளிப்பார்கள். அவர்களிடம் கைகளில் பணமில்லை ஆனால் BOCயில் வைப்பு செய்த கொஞ்ச நஞ்சப் பணங்களுையாவது எடுப்பதற்காக அங்கு வந்து குவிந்திருப்பார்கள். நான் காரியாலத்திற்கு வரும் போது எல்லோரும் எழுந்து நின்று வணக்கம் செலுத்துவார்கள். அந்தக் காட்சியை கற்பனை செய்யில் நான் கிருகூஷ்ண பரமாத்மாகவும் அவர்கள் என்னிடம் வரம் வாங்க வந்த பக்தர்களாகவும் சித்தரிக்கலாம். இது எனக்கு ஒரு தலைகுனிவையும் ஒரு விதமான சங்கட நிலைமையையும் உருவாக்கியது.

நான் என்ன கடவுளா? அவர்கள் என்ன யாசகர்களா? எமது மதிப்பிற்குரிய வாடிக்கையாளர்கள் அல்லவா? எனவே அவர்களுக்காக எனது கடமையை செய்ய துணிந்து விட்டேன்.

அவர்களில் பலரிடம் passbookக்கோ தே.அ.அ.(NIC)யோ இல்லை. அதே நிலைமைதான் எம்மிடமும் கணக்கு ஆரம்பித்த படிவம்(mandate), மாதிரி கையொப்ப அட்டை(signature card என்பன எதுவும் இருக்கவில்லை இந்நிலையில் எப்படி அவர்களுக்கு உதவுவது? என்னால் முற்கூட்டியே எடுக்கப்பட்ட சில சமயோசித நடவடிக்கைகள் இப்போது கை கொடுத்தன.

நான் ஒரு தடவை 2009, Jan/Feb பகுதிகளில் மன்னார் கிளைக்கு எனது D.C.S.O-திரு அபே குணவர்த்தனவுடன் Branch visit போய் வரும் போது உயிலங்குலத்தில் அமைந்திருந்த ஸ்ரீலங்கா இராணுவ முகாமுக்கு போகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்பொழுது மன்னார் பகுதிக்கு பொறுப்பாக இருந்த Brigadier (பெயர் ஞாபகமில்லை) அவர் தனது அறைக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்று அறையின் முழு அளவிலான ஒரு வரைபடத்தை காட்டி தாம் இன்னும் சில தினங்களில் கிளிநொச்சி ஊடாக முல்லைத்தீவை அடைந்து விடுவோம். இதை பிரபாகரனிடமும் தெரிவிக்கலாம் என என்னைப் பார்த்து கூறினார். அந்த வரைபு ஏறக்குறைய ஒரு தளபதி தனது குழுவினருக்கு விளங்கப்படுத்தும் படமான பாணியிலேயே அமைந்திருந்தது. அவரது உள்ளேநோக்கம் என்னைப் பரீட்சிப்பதாகவோ அன்றி உயர் திரு பிரபாகரனை பயமுறுத்துவதாகவோ இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நான் எதுவும் செய்யாமல் இருந்து விட்டேன். (அது தவறோ சரியோ என எனக்கு இன்று வரை புரியவில்லை)

இக்காட்சியை கண்டு எமது இடங்களை இராணுவம் எனும் இருள் சூழ்ந்து வருவது போல நான் உணர்ந்திருந்தேன். எனவே நான் சில முற்கூட்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தேன்.

- 1) நகை ஈடுபிடிப்பதை நிற்பாட்டினேன். (தமது நகையை பாதுகாக்கும் நோக்கத்திற்காக ஈடுபிடிக்க வருபவர்களினது மட்டும்)
- 2) கிழமைக்கு ஒரு தடவை A/C Noஉம்Balance களை உள்ள S/A and C/ABalanceகளை எடுத்து எனக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் எனும் எனது அறிவுறுத்தல் (சேமிப்பு மற்றும் நடைமுறைக் கணக்கு மீதிகளை எடுத்து எனக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு எனும் கிளைகளுக்கான எனது அறிவுறுத்தல்)
- 3) கிளைகளை அதாவது மல்லாவி போன்றவற்றை கிளிநொச்சி நோக்கி நகர்த்தும் நடவடிக்கை.

- 4) பின்னர் கிளிநொச்சியிலிருந்து முல்லைத்தீவு நோக்கி பரந்தன் பாதையூடாக நகர்த்தல்.
- 5) சகல கிளைகளும் சகல செயற்பாடுகளும் நிறுத்தியதும் இறுதியாக எடுத்த Backups (கணக்கு வைப்புக்களின் விபரங்களை) அப்போ உடையார்க்கட்டில் இயங்கிய மல்லாவிக்கிளையிடம் (முகாமையாளராக இருந்தவர் திரு.K மனோகரன்) உடையார்க்கட்டில் இயங்கிய கிளையிடம் Soft Copy மூலமாக சேர்ப்பித்தல். ஏறக்குறைய இடம்பெயர்ந்திருந்த சகல கிளைகளிலும் மண்ணெண்ணெய் கூட இல்லாத நிலையால் generatorகளும் (மின்பிறப்பாக்கிகள்) computerகளும் (கணனிகளும்) இயங்கா நிலை அடைந்திருந்தன.
- 6) பெரிய பிரமாண்டமான கிளைகள் இப்போது வீடளவாகி அலுமாரி அளவாகி இறுதியில் உரப்பைகளாக உருமாறியிருந்தன.
- 7) இறுதியில் யாவற்றையும் முல்லைத்தீவு கிளைக்கு அதிலும் முக்கியமாக ஈடுபிடிக்கப்பட்ட நகைகள் பரீட்சை மீதிகளையும்(Trail Balance) களையும் மாற்றினேன்.
- 8) முல்லைத்தீவில் முகாமையாளர் திரு.மு.ஆனந்தராசாவால் இவற்றை உள்வாங்க முடியாமலிருந்த போதும் எனது அன்பு வேண்டுகோளிற்கிணங்க நகைகளையும் வேறு சில ஆவணங்களையும் பொறுப்பேற்றார்.

ஒரு முக்கிய சம்பவம்

உடையார் கட்டில் மல்லாவி (மாங்குளக் கிளை)இயங்கி வந்த நேரத்தில் அதாவது இறுதி மூச்சு நேரத்தில் எனக்கு கிடைக்க வேண்டிய update கிடைக்காமையால் ஒரு வழியாக அவருடன் தொடர்பு கொண்ட போது Sir எல்லாம் Ready Computer இருக்கு ஆனால் Petrol மண்ணெண்ணெய் இல்லை Generator Start பண்ண இயலாது என்ன செய்வது? எனக் கேட்டார்.

எனக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் அவரது ஒரு மகன்(பங்கரில் ஒளிந்திருந்தவர்)அப்பா அதன் Hard Disk ஐ எடுத்து AGMக்கு அனுப்புங்கோ, (அது தான் முதன்முதலில் Hard Disk எனும் சொல்லை நான் அறிந்த நாளாகும்). அதன் படி திரு.மனோகரன் அதனை முல்லைத்தீவு A.G.A ஊடாக Or அவரது Accoment பெயர் தெரியாது (Mr. Jeyakumar என எண்ணுகின்றேன்.)ஊடாகவே ICRC கப்பல் மூலம் எனக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இதுவே எனது Updateக்கு கை கொடுத்துதவியது.எனவே நான் ஒவ்வொரு கிளைக்கும் ஒவ்வொரு file திறந்து தரவுகளை சேமித்து வைத்திருந்தேன்.

எமது உறவுகள் உயிரை துறந்து எம் கொள்கைக்காக தியாகம் செய்யும் போது (எனது மூத்தமகளும் அப்போது முள்ளிவாய்க்காலில் மற்றவர்களைப் போலவே வாழ்ந்து வந்தார். நான் ஏன் ஒரு சிறிய காரியத்தை கூட செய்ய முடியாது?

எனவே ஒவ்வொரு முகாமாக சென்று அங்கிருந்த இராணுவ அதிகாரிகளை சந்தித்து. எனது Staffகளை விடுவிக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்தேன். முடிவெடுக்க முடியாத அவர்கள் அது தமக்கு இயலாது எனவும் மேலிடத்து உத்தரவு வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். இந்தப் போடு போட்டதே எனது காரிய சித்திக்காகத்தான்.

நான் அவர்களை ஒரு ஒழுங்கு முறையில் காலை 8.00 மணியிலிருந்து மாலை 6.00 மணிவரை வேலை செய்ய அனுமதிக்கும் படியும் அவர்களை மீண்டும் கொணர்ந்து உங்களிடம் ஒப்படைப்பது எனது பொறுப்பென்றும் கூறி அவர்களை சம்மதிக்க வைத்து, பின்வரும் ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டேன்.

அதாவது ஒவ்வொரு கிளைக்கு (உதாரணமாக-கிளிநொச்சி மாங்குளம் முல்லைத்தீவு கிளைகள்) ஒன்று விட்டு ஒரு நாள் தினம் குறித்து நீங்கள் இந்த குறிப்பிட்ட நாட்களில் மட்டும் இராணுவ அனுமதியுடன் வாருங்கள் என்றும் வீணே வந்து அலைய வேண்டாம் எனவும் கூறி உரிய நாட்களையும் கூறி (அறிவித்தல் பலகைகளிலும் போட்டு எமது வாடிக்கையாளர்களை அனுப்பினேன்.

அதன்படி குறித்த நாட்களில் காலை 7:00 மணிக்கே எனது Van Driver சிவராஜாவுடன் சென்று குறித்த கிளை முகாமையாளரையும் சக உறுப்பினர்களையும் அழைத்து வந்து குறித்த கிளைகளின் வாடிக்கையாளர்களுக்கு பணம் வழங்கும்(மீள்பெறல்)சேவையை ஆரம்பித்தேன்.

இதனால் ஓரளவு திருப்தி ஏற்பட்டது. இருந்தும் இங்கு பல பிரச்சினைகள் காணப்பட்டன.

1. சில வாடிக்கையாளரிடம் தம்மை இனங்காட்ட Pass Book, N.I.C முதலியன இருக்கவில்லை.
2. எம்மிடம் mandate, Signature card முதலியன இருக்கவில்லை.
3. அவர்கள் கணக்கிலுள்ள நிலுவையை அவர்களால் நிச்சயமாக கூறமுடியாத ஒரு பரிதாப நிலை
4. எப்போது இறுதியாக கணக்கை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாத இயலாமை.

எனினும் எப்படியாவது அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என உறுதிபூண்டு அந்தந்தக் கிளை முகாமையாளர்களின் உதவியை நாடி பின்வரும் உறுதிமொழிகளை பெற்றுக் கொண்டேன்.

1. அவர்களை(வாடிக்கையாளர்களை) அடையாளம் காணமுடியும்.
2. அவர்களின் நம்பிக்கை அல்லது விசுவாசத்தன்மை தெரியும்.
3. எதுவித பிற ஆவணங்களும்(உ_ம்) Signature card, Nic என்பன இல்லாமல்) அவர்களுக்கு குறித்த தொகையை செலுத்த தாம் சிபார்சு செய்ய தயார்-.....போன்றன.

இதனடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு முறை ரூபா 10000வரை கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்டது. இதற்கு உதவியது. என்னிடமிருந்த Backups தான். இப்படி செயற்படுவது தாடி என நாம் அழைக்கும் எனது (D.G.M).ID.Weerasene போன்ற மேலிடத்தில் பலருக்கு பொறுக்க முடியவில்லை. எனக்கு T.P Callகளுக்கு மேல் call களாக இதைச் செய்வேண்டாம் என அறிவுறுத்தல் தந்தார். ஆனால் நான் அவற்றை உதாசினம் செய்து எனது பணியை தொடர்ந்தேன். இறுதியில் அவர் எனக்கு மறைமுகமான (Black mail) ஒரு வெருட்டலைத் தந்தார் அதாவது இவை அப்பாவி மக்களின் வைப்புக்கள் அல்ல. இவை புலிகள் இவர்களை வெருட்டி தமது பணங்களை வைப்புச் செய்தவை. எனவே இதை வழங்கினால் AGM என்ற முறையில் உமக்கு பெரும் பிரச்சினை வரும் (நினைவுக்கு வந்த பழமொழி -ஆடுகள் நனைகின்றன என ஓநாய் கத்தியது) எனக் கூறினார்.

நான் அதற்கும் மறுப்பு தெரிவித்து எனது பணியை தொடர்ந்தேன். இறுதியாக அவர் “இனிமேல் பணம் மீள்ப் பெறுவதனால் Joseph இராணுவ முகாமுக்கு சென்று அவர்களிடம் ஒப்பம் வாங்கி வந்த பின் கொடுப்பனவுகளை செய்ய சொன்னார்”

எனக்கு சரியான கோபம் வந்தது. அவரிடம் நான் திருப்பி கேட்டேன். “வைப்புக்கள் செய்யும் போது இராணுவ முகாமின் அனுமதியுடனா எமது வாடிக்கையாளர்கள் நடந்து கொண்டனர்? இது தாளியிலிருந்து நெருப்புக்குள் விழுந்த கதையாகி விடும் .எனவே நான் அப்படி செய்ய மாட்டேன் என்றும் கூறினேன்.

முகாமிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு இலஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் குறித்த சில மணித்தியாலங்களுக்குள் மீண்டும் வந்து சேர வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இதற்கு மேலும் Joseph campக்கு போய் அங்கு அகப்பட்டால் அவர்களை (எமது வாடிக்கையாளர்களை) பல மணிநேரம் விசாரணைக்குட்படுத்தி அவர்களிடம் வலுக்கட்டாயமாக பல விளக்கங்களைப் பெறுவர். சிலர் மீண்டும் வரமுடியாத நிலையும் இருக்கலாம். இதை மானமுள்ள ஒரு தமிழ்மகன் எப்படி அனுமதிப்பது எனவே நான் எனது தந்துணிவுடன் எமது DGM MR.Weerasena லின் பணிப்புரையை ஏற்க மறுத்து விட்டேன்.

இதனால் மிகவும் ஆத்திரமுற்ற அவர் எப்படியும் என்னை பழிவாங்கும் சிந்தனையுடனேயே செயற்பட்டு வந்தார். இப்படி பல நாட்கள் கழிந்தன. என்னால் முடிந்த அளவுக்கு BOC வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவையாற்றி வரும் போது ஒரு நாள் ஒரு வயோதிப அம்மா எனது அருகில் வந்து மிகவும் இரகசியமாக “ஐயா எனது மகன் இயக்கத்துடன் தொடர்புடையவன் எனது கணவரும் இறந்து விட்டார். எனது பிள்ளையாவது தப்பிப் பிழைத்து உலகத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் வாழட்டும்.” அதற்கு உங்களின் உதவி தேவை” என்றார். மேலும் ஆயி்க்காரர்கள் இலட்சணக்கணக்கில் காச வேண்டிக் கொண்டு எனது பிள்ளை போன்றவர்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகின்றார்களாம் எனக் கூறினார். எனது கணவர் ஒரு மில் முதலாளி பல இலட்சம் ரூபாய்களை உங்கள் வங்கியில் என்னுடன் சேர்ந்து கணக்கில் போட்டிருக்கின்றார். தனது கணக்கு மாங்குளம் கிளையில் உள்ளது. (மல்லாவி) இப்போ இல்லாத அந்தப் பணம் நான் இறந்த பின் என்னத்துக்கு உதவப் போகின்றது என மிக

உருக்கமாக கூறினார்.

ஆனால் எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு ரூபா 10000/= மீளக்கொடுத்தல் செய்ய முடியாத கையறு நிலையில் இருந்த எனக்கு என்ன செய்ய முடியும்? இருந்தும் அத் தாயாரது இரங்கலான வேண்டுகோளை என்னால் தட்டிக் கழிக்கவும் முடியவில்லை. இரவிரவாக சிந்தனையில் ஆழ்ந்தேன். முயற்சி செய்தால் எது முடியாது? “Failiers are the pillars of success” எனும் தம்பிப்பிள்ளை அதிபர் கற்பித்த ஆங்கில பழமொழி என் நினைவுக்கு வந்தது.

“மயிலே மயிலே இறகு போடு” என்றால் அது போடாது. எனவே எனது தலைமையகத்துடன் பகைத்துக் கொண்டு இக் காரியத்தை சாதிக்க முடியாது எனவும் உணர்ந்து கொண்டேன். “மாட்டுக்கு மாடு சொன்னால் கேட்காது ஆனால் மணிமாடு சொன்னால் கேட்கும் என்பார்கள். அது போலவே நானும் யோசிக்க தொடங்கினேன்.

அப்போது எனது ஊர் பிறந்தவரும் மத்திய வங்கியில் (After Retirement) கடமை புரிந்தவருமான திரு ஸ்ரீபத்மநாதன் எனது நினைவுக்கு வந்தார். அத்துடன் அவர் அறிமுகப்படுத்திய விவசாய இலகு கடன் பகுதிக்கு அத்தியட்சகராக (Director)ஆக இருந்த திரு. கருணாரட்ண அவர்களின் மனிதநேயப்பண்பு எனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அவர் என்னுடன் எனது (AGM.NP)விடுதியில் தங்குவதுமுண்டு. அவரும் என்னைப் போல ஒரு ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பொலன்நறுவையில் பிறந்த ஒரு ஜீவகாருண்யம் உள்ள கண்ணியாமானவர் என நான் எண்ணுகின்றேன். பிற்காலத்தில் அவர் கொழும்பில் வசித்து வந்ததாகவும் அறிந்தேன். அவர் யாழ் மாவட்ட விஜயத்தை முடித்துக் கொண்டு ஒரு இரவு என்னுடன் வவுனியா விடுதியில் தங்கியிருந்த பொழுது அவருக்கு எனது மனக்குழப்பத்தை கூறினேன். அது மட்டுமல்ல எனக்கு (ஏழை மக்களுக்கு அதுவும் எமது வாடிக்கையாளருக்கு உதவ ஏதாவது யோசனை கூறும்படி கேட்டேன்.

அப்போது அவர் சொன்னார் ”All the financial institutions are controlled by the central bank Your BOC is not exceptional to this. so you can approach Central bank to protect the fundeamental rights of the customers.

Besides,He said “I am familier with Ms Rani Jeyamaha Who is the co-ordinator between BOC and the Government of Srilanka in policy making ” If you can give me a letter to her I would hand over same to her on the following day.

எனவே நான் மிகவும் மகிழ்ந்து உரிய (அதாவது வாடிக்கையாளர்கள் அனுபவிக்கும் கஸ்டங்களை விபரித்து மிகச்சுருக்கமாக) ஒரு கடிதம் Type பண்ணி அதை எமது Chairman,General Manager மற்றும் DGM போன்றோருக்கு விலாசமிட்டு (According to the protocol) அவற்றை அவர்களுக்கு பதிவுத்தபாலில் அனுப்பி விட்டு அதன் பிரதியை (Copy)Ms Rani Jeyamahaக்கு விலாசமிட்டு வைத்திருந்தேன்.

MS Rani Jeyamaha வுக்குரிய Hard copy மட்டும் திரு.கருணாரட்ண கையில் கொடுத்து அனுப்பி அது அவருக்கு அடுத்த நாள் சேரும்படி செய்துவிட்டேன். கடிதத்தை தந்தால் நான் நாளைக்கே Ms.Raj Jeya னிடம் நேரில் சமர்ப்பித்து இங்குள்ள நிலைமையையும் கூறுவேன் என்றும் கூறினார். அதில் வாடிக்கையாளருக்கு உதவ முடியாத அதுவும் மிகவும் தேவையான நேரத்தில் இருப்பதாகவும் இதற்கு வழிவகுத்து தரும்படியும் கேட்டிருந்தேன்.

அக்கடிதம் அடுத்த நாளே கிடைத்து விட்டது.எனவே எனது தலைமையகத்திற்கு மிகவும் கண்டிப்பான உத்தரவு பிறப்பித்து குறித்த D.G.Mயும் என்னையும் நேரில் வந்து சந்திக்குமாறு அறிவுறுத்தல் வழங்கி அக்கடிதத்தின் பிரதியை எனக்கும் Fax மூலம் அனுப்பியிருந்தார்.

அதன்பின் எனக்கு பல callகள் Chairman தொடக்கம் DGM வரை இருந்து வந்து என்னை மிகவும் கடிந்து கொண்டார்கள். இது நான் எதிர்பார்த்த ஒன்றே. இது ஏற்கனவே நான் கூறிய விடயங்கள் என நம்புகின்றேன்).இதன் அடிப்படையில் நான் மறுநாளே கொழும்புக்கு சென்று எனது D.G.M-MR.I.D Weerasene வின் அறைக்குப் போய் Good morning சொல்லியும் என்னைக் காணாதது போல பாசாங்கு செய்தவரின் மேசைக்குப் போய் அவருக்கு முன்னால் கதிரையிலிருந்து மீண்டும் Good morning சொன்னேன்.அப்போதும் அவர் எனக்கு ஒரு மதிப்பும்

தரவில்லை.

எனவே நான் "Sir I am going to central bank to meet ms.Rani jeyamaha" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டவுடன் அவரும் என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்தார். போகும் வழியில் "Siva,Don't tell anything Bad about me"என்றார்.நானும் அவரது பாணியிலேயே "Sir why should I say bad about you infact you were trying to safe guard me,so I will not say anything bad about you"என்றேன். அங்கு போனதும் நடந்த சம்பவம் தொடரும்....

அக்கடிதம் இராணி ஜெயமஹாவுக்கு கிடைத்ததும் அவர் எமது Head office க்கு Chairman,G.M போன்றோருக்கு மிகவும் அனல் பறந்த தொனியில் பேசியுள்ளனர்.

"ஒரு தேசத்தின் வங்கியானது வாடிக்கையாளரது பணத்தை மீள்கொடுக்க மறுப்பது எந்த சட்டப்படி நியாயம்? உரிய ஆவணங்களை தொலைத்தமை வங்கியின் பொறுப்பு ஆனால் அவர்களின் கொடுப்பனவை அதுவும் அவஸ்தைப்படும் நேரத்தில் எப்படி மறுப்பீர்கள்? என எனது உயர் அதிகாரிகள் பலரிடமும் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

இந்த விடயங்கள் எனக்கு தெரியாது. ஆனால் மறுநாள் Chairman தொடக்கம் DGM வரை எனக்கு call எடுத்து நீர் எப்படி வங்கி நடைமுறையை மீறி மத்திய வங்கிக்கு புகார் செய்யலாம்.என்று பலவாறாக கடிந்தார்கள். ஆனால் நான் 'Sir I have addressed the Letters to,1st chairman Then General Manager என்று கூறி இக்கடிதங்கள் உங்களுக்கு ஏற்கனவே பதிவுத்தபாலில் அனுப்பி விட்டதாகவும் நான் எந்த விதிமுறையையும் மீறவில்லை என்றும் கூறி அக்கடிதத்தின் பிரதியை Fax மூலம் அனுப்பி வைத்தேன்.

"நான் நினைத்தது போல அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினேன். "இதன் விளைவு எனக்கும் Head officeக்கும் கடிதங்கள் Fax மூலம் வந்தன. அதன் படி Ms Rani jeyamaha வை எனது DGM Weerasenaவும் நானும் அவரை நேரில் சந்திக்க வேண்டும். அதன்படியே நான் கொழும்புக்கு அடுத்த நாளே சென்றேன். இவை ஏற்கனவே கூறியவை

நானும் D.G.Mஉம் Central Bankக்கு போய் Ms.Rani Jeyamaha வை அவரது அறையில் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது தற்செயலாக குறித்த Central Bank Directorஉம் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

ராணி ஜெயமஹா அவரிடம் How is Mr.Sivaratnam(A.G.M-N.P-BOC)Do You Know him? என்றார்? அதற்கு அந்த Director”Yes I Know him,He is gem of a man, If not Sivaratnam the N.P.BOC Would have gone for Sick என பலவாறு புகழ்ந்து கூறினார். அதன்பின் எனது தேவைகளை கேட்டறிந்து கொண்டு எமது D.G.Mஇடம் நான் நோக்கும் குறைபாடுகள் நிலவுகின்றதா எனவும் MR.Sivaratna திற்கு இந்த இக்கட்டான நிலையில் கூடிய அதிகாரங்கள் அதாவது அவர் கேட்கும் நியாயமான அதிகாரங்களை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்பன போன்ற பல விடயங்களை கூறி அவர் கேட்கும் அதிகாரங்களை கொடுப்பதில் ஏதாவது பிரச்சினை இருக்கா?எனவும் வினாவினார். அதற்கு எமது D.G.M மிகவும் அமைதியாக இல்லை எனக்கூறினார்.

என்னை பார்த்து இராணி ஜெயமஹா கேட்டார். What you need? அதற்கு நான் பின்வருமாறு கூறினேன். I take Personal Responsibility and ஐ need “Authotity to pay Rs.1.0m being Maximum Amount for a customer per week அதாவது எனக்கு ஒரு வாடிக்கையாளருக்கு ஒரு வாரத்தில் அதியுயர் தொகையாக ஒரு மில்லியன் (10இலட்சங்கள் வரை) எனது சொந்த Risk ல் கொடுப்பனவு செய்ய அதிகாரம் வேண்டுமென்றேன்.

இதற்கு MS.Rani jeyamaha எமது D.G.Mஐ பார்த்து “Have you got any objection?”என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் “No Objection” என்றார். அத்துடன் நான் உடனடியாக வன்னிக்கு வந்து எழுத்து மூலம் Ms.Ram Jeyamohaவுடன் நானும் DGMஉம் Meet பண்ணிய விடயத்தை quote (Refer பண்ணி)அதன்படி நான் எனது அதிகாரத்தை இன்றிலிருந்து பயன்படுத்த தொடங்கி விட்டேன். இனது எனது Head officeக்கும் Central Bankக்கும் அனுப்பிவிட்டு பெருமிதத்துடன் அதாவது ரூபா10,000/= கொடுப்பனவு செய்ய அனுமதிக்காத D.G.M ஐ பத்து இலட்சம் வழங்க அனுமதி பெற்ற விடயத்தை மனதிலிருத்தி செயற்பட தொடங்கினேன்.

இவற்றிற்கு உதவி புரிந்த ஆண்டவனுக்கும் அந்த Directorக்கும் இராணி ஜெயமஹாவுக்கும் மனமார நன்றி தெரிவித்து மக்களுக்குரிய பணியை தொடர்ந்தேன்.

தொடரும்.....

**நான் (N.Sivaratnam - (AGM BOC NP) 2019 May
மாதம் வன்னிச் சமர் முடிவுக்கு வந்த பின் வவுனியா
Jasoph Army Camp இல் .....**

தற்போதைய பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருக்கும் பசில் ராஜபக்ஷவினால் (அரசாங்கத்தின் சார்பில்) BOC வன்னிக் கிளைகளில் அடகு வைக்கப்பட்ட தங்கப் பவுண் நகைகள் (எனது முன்கூட்டிய யோசனையினாலும் இராணுவத்தினரின் உதவியுடனும் முல்லைத்தீவு கிளையிலிருந்து (Safe) காப்பாற்றியும், மீட்டெடுத்தும்) என்னிடம் கையளிக்கப்படுவதை படத்தில் காணலாம்.

அருகில் அப்போதைய Army General Sarath Fonseka மற்றும் அமைச்சர் Rishad badiud என்போரும் காணப்படுகின்றனர்.

குறிப்பு: -

1. ஆர்வமுள்ளவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும்.
2. எனது website Sivaratnamcoc.com எனும் பக்கத்தில் Visit பண்ணலாம்.

முற்றும்